

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 69/05-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. marca 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Jozefa Fúru, bytom B. Š., zastúpeného advokátkou JUDr. I. G., Advokátska kancelária, Z., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 3, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1 a ods. 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva podľa čl. 2 ods. 2, čl. 4 ods. 1 a ods. 3, čl. 7 ods. 1, čl. 10 ods. 2 a ods. 3, čl. 31, čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd rozhodnutím Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, Bratislava, pracoviska Banská Bystrica, číslo: 2004/3419/PO zo 4. októbra 2004, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Jozefa Fúru **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. decembra 2004 doručená sťažnosť Jozefa Fúru, bytom B. Š. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. I. G., Advokátska kancelária, Z., ktorou namieta porušenie

svojho základného práva podľa čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 3, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1 a ods. 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva podľa čl. 2 ods. 2, čl. 4 ods. 1 a ods. 3, čl. 7 ods. 1, čl. 10 ods. 2 a ods. 3, čl. 31, čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) rozhodnutím Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, Bratislava, pracoviska Banská Bystrica (ďalej len „ústredie“), číslo: 2004/3419/PO zo 4. októbra 2004, ktorým bolo zamietnuté odvolanie sťažovateľa a potvrdené rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Banskej Štiavnici (ďalej len „úrad“) číslo: 04092/2004-OPČ-BS z 9. augusta 2004, ktorým sa zastavilo konanie pre nepredloženie požadovaných podkladov vo veci o vydanie preukazu občana s ťažkým zdravotným postihnutím (ďalej len „preukaz ŤZP“).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza, že ústredie svojím rozhodnutím číslo: 2004/3419/PO zo 4. októbra 2004 porušilo jeho základné práva tým, že zamietlo jeho odvolanie a potvrdilo rozhodnutie úradu číslo: 04092/2004-OPČ-BS z 9. augusta 2004, ktorým bolo zastavené konanie o vydanie preukazu ŤZP z dôvodu, že nedoplnil vyžadované doklady, pričom podľa jeho názoru zákon mu neukladá povinnosť takéto doklady predložiť. Podľa jeho názoru je daná právomoc ústavného súdu z dôvodu, že ide o rozhodnutie, ktoré má procesnú povahu, a teda je podľa § 248 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) nepreskúmateľné v rámci správneho súdnictva. Rozhodnutie ústredia bolo sťažovateľovi doručené 11. októbra 2004. Sťažovateľ uvádza, že má trvalo nepriaznivý zdravotný stav, trpí viacerými chorobami a keďže liečenie a jeho život si vyžaduje nemalé finančné náklady, chcel získať preukaz ŤZP podľa § 57 ods. 3 zákona č. 195/1998 Z. z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnej pomoci“). Uvádza, že Sociálnou poisťovňou mu bola stanovená 80 % miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, pričom podľa jeho názoru kritériá na určovanie tejto miery sú prísnejšie ako pre posudzovanie miery funkčnej poruchy pre potreby vydania preukazu ŤZP.

Podľa sťažovateľa bolo konaním ústredia porušené jeho základné právo podľa čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 3, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1 a ods. 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a základné právo podľa čl. 2 ods. 2, čl. 4 ods. 1 a ods. 3, čl. 7 ods. 1,

čl. 10 ods. 2 a ods. 3, čl. 31, čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 listiny tým, že úrad, resp. aj ústredie trvali na predložení dokladov, ktoré zákon o sociálnej pomoci nevyžaduje (výpisy psychologických, neurologických vyšetrení, prípadne výpisy iných odborných vyšetrení nie staršie ako 6 mesiacov, v prípade hospitalizácií v nemocnici aj prepúšťacie správy). Tieto doklady mal podľa sťažovateľa úrad vyžiadať od zdravotníckeho zariadenia alebo od ošetrojúceho lekára sťažovateľa. Ďalej úrad pochybil podľa názoru sťažovateľa aj v tom, že nerozhodol o námietke zaujatosti posudkových lekárov MUDr. B. a MUDr. M. a úrad ani ústredie sa nedostatočne zaoberali námietkami a návrhmi sťažovateľa.

Sťažovateľ navrhuje priznať mu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 101 000 Sk. Návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sťažovateľ odôvodňuje tým, že nevydaním preukazu ŤZP je znevýhodňovaný v dopravných prostriedkoch, v lekárňach a u lekárov, nedostáva kompenzačné príspevky, čo sa u neho prejavuje pocitom psychickej traumy a zanecháva to ďalšie ujmy na jeho zdraví.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti doručenej ústavnému súdu navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Rozhodnutím Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, Bratislava, pracovisko Banská Bystrica č. k. 2004/3419/PO zo dňa 4. 10. 2004, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Banskej Štiavnici č. k. 04092/2004-OPČ-BS zo dňa 9. 8. 2004 o zastavení konania a zamietnutí odvolania sťažovateľa z dôvodu, že tento nepredložil požadované doklady potrebné na posúdenie zdravotného stavu na účely konania, že sa jedná o občana s ťažkým zdravotným postihnutím s potrebou vydania preukazu ŤZP podľa zákona č. 195/1998 Z. z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa ustanovení čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 1 písm. a), ods. 3, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1, 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 2 ods. 2, čl. 4 ods. 1, ods. 3, čl. 7 ods. 1, čl. 10 ods. 2,3, čl. 31, čl. 36 ods. 1, čl. 38 ods. 2 Ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd.

Rozhodnutie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, Bratislava, pracovisko Banská Bystrica č. k. 2004/3419/PO zo dňa 4. 10. 2004 sa zrušuje a vec sa vracia na nové

prejednanie a rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Banskej Štiavnici pri dodržaní vyššie uvedených zákonných ustanovení.

Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Bratislava, pracovisko Banská Bystrica je povinné nahradiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 101.000,- Sk.

Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Bratislava, pracovisko Banská Bystrica je povinné nahradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 14.010,- Sk (prevzatie a príprava zastúpenia, rokovanie s klientom za každú aj začatú hodinu, spísanie sťažnosti).“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 13 ods. 1 písm. a) ústavy povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd.

Podľa čl. 13 ods. 3 ústavy zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky.

Podľa čl. 16 ods. 1 ústavy nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 19 ods. 1 ústavy každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa čl. 19 ods. 2 ústavy každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 40 ústavy každý má právo na ochranu zdravia. Na základe zdravotného poistenia majú občania právo na bezplatnú zdravotnú starostlivosť a na zdravotnícke pomôcky za podmienok, ktoré ustanoví zákon.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 2 ods. 2 listiny štátnu moc možno uplatňovať iba v prípadoch a v medziach ustanovených zákonom, a to spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 4 ods. 1 listiny povinnosti možno ukladať iba na základe zákona a v jeho medziach a len pri zachovaní základných práv a slobôd.

Podľa čl. 4 ods. 3 listiny zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky.

Podľa čl. 7 ods. 1 listiny nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedziť ju možno iba v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 10 ods. 2 listiny každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 10 ods. 3 listiny každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Podľa čl. 31 listiny každý má právo na ochranu zdravia. Občania majú na základe verejného poistenia právo na bezplatnú zdravotnícku starostlivosť a na zdravotnícke pomôcky za podmienok, ktoré ustanoví zákon.

Podľa čl. 36 ods. 1 listiny každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

Podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby jeho vec bola prerokovaná verejne, bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť iba v prípadoch ustanovených zákonom.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde skúmal, či v danom prípade nejde o nedostatok právomoci ústavného súdu. Ústavný súd stabilne judikoval, že do sféry pôsobnosti všeobecných súdov môže zasiahnuť len vtedy, ak by ich konanie alebo rozhodovanie bolo zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne (I. ÚS 24/00, III. ÚS 53/02). V nadväznosti na to je však nutné s ohľadom na okolnosti daného prípadu zdôrazniť, že aj taký zásah podlieha princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu, a je preto podmienený tým, že zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne konanie všeobecného súdu nie je napravitelné účinným procesným prostriedkom alebo postupom nadriadeného alebo inštančne vyššieho stupňa všeobecného súdu.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nie je sťažnosť prípustná, ak navrhovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 OSP sa podľa ustanovení tejto hlavy postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 247 ods. 2 OSP pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 248 písm. a) OSP súdy v rámci rozhodovania o žalobách proti rozhodnutiam správnych orgánov nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza, že rozhodnutie, ktoré napáda, je procesnej povahy, teda podľa § 248 písm. a) OSP nepodlieha prieskumnej právomoci všeobecných súdov, ale je daná priamo právomoc ústavného súdu. Prvostupňové rozhodnutie o zastavení konania a druhostupňové rozhodnutie, ktorým sa zamietlo odvolanie sťažovateľa a potvrdilo prvostupňové rozhodnutie, je síce procesnej povahy, avšak § 248 písm. a) OSP nemá na mysli akékoľvek rozhodnutia procesnej povahy, ale rozhodnutia procesnej povahy týkajúce sa vedenia konania, ako sú napr. rozhodnutie o postúpení podania príslušnému orgánu, rozhodnutie o predvolaní, o predĺžení a nepredĺžení lehoty, rozhodnutie o nariadení dokazovania, teda ide o kategóriu rozhodnutí, ktorými orgán, ktorý ich vydal, nie je viazaný a môže ho zmeniť bez toho, aby sa na to vyžadoval opravný prostriedok. Teda preskúmanie rozhodnutia ústredia, ktorým sa potvrdilo prvostupňové rozhodnutie o zastavení konania vo veci vydania preukazu ŤZP, nie je rozhodnutím, ktoré by bolo vylúčené z prieskumnej právomoci všeobecných súdov v rámci správneho súdnictva podľa Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 98 zákona o sociálnej pomoci právoplatné rozhodnutia vo veciach sociálnej pomoci sú preskúmateľné súdom. V poznámke č. 67 k tomuto ustanoveniu je odkaz na § 244 až 250k OSP, čo sú ustanovenia o správnom súdnictve. To znamená, že z tohto ustanovenia priamo vyplýva, že rozhodnutie, ktoré sťažovateľ namieta, je preskúmateľné v rámci správneho súdnictva.

Podľa § 250a prvej vety OSP sa v zásade v konaní o žalobách proti rozhodnutiam správnych orgánov vyžaduje povinné zastúpenie z radov advokátov. Podľa § 250a druhej vety OSP sa povinné zastúpenie nevyžaduje v prípade, ak ide o preskúmanie rozhodnutia vo veciach (...) sociálnej pomoci. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že rozhodnutia vo veciach sociálnej pomoci môžu byť preskúmané v rámci rozhodovania o žalobách proti rozhodnutiam správnych orgánov podľa § 250l a nasl. OSP, teda je nesprávny názor sťažovateľa, že ním napádané rozhodnutie nemôže byť preskúmané v rámci správneho súdnictva a že je daná priamo právomoc ústavného súdu.

Z odôvodnenia rozhodnutia úradu číslo: 04092/2004-OPČ-BS z 9. augusta 2004 vyplýva, že konanie o vydanie preukazu ŤZP bolo zastavené z dôvodu, že sťažovateľ nepredložil úradom požadované doklady na určenie miery funkčnej poruchy. Z odôvodnenia rozhodnutia ústredia číslo: 2004/3419/PO zo 4. októbra 2004 vyplýva, že odvolanie sťažovateľa proti prvostupňovému rozhodnutiu bolo zamietnuté a prvostupňové rozhodnutie bolo potvrdené z dôvodu, že sťažovateľ neodstránil nedostatky svojho podania na výzvu úradu a bol o možnosti zastavenia konania poučený. Z listu Sociálnej poisťovne, pobočky Žiar nad Hronom, z 27. augusta 2004 vyplýva, že u sťažovateľa je miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vyjadrená v percentách 80 %. Avšak, aj keď je táto miera 80 %, to ešte neznamená automaticky, že sťažovateľovi musí byť priznaný preukaz ŤZP. Úrad posudzuje mieru funkčnej poruchy nezávisle od Sociálnej poisťovne. Inými slovami miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení sa nemusí zhodovať s mierou funkčnej schopnosti podľa § 50 ods. 2 zákona o sociálnej pomoci.

Podľa § 50 zákona o sociálnej pomoci na účely kompenzácie sa posudzuje miera funkčnej poruchy občana podľa druhu zdravotného postihnutia. Funkčná porucha je nedostatok telesných schopností, zmyslových schopností alebo duševných schopností občana, ktorý z hľadiska predpokladov vývoja zdravotného postihnutia trvá dlhšie ako jeden rok. Miera funkčnej poruchy sa určuje v percentách.

Podľa § 57 ods. 4 zákona o sociálnej pomoci na základe posúdenia podľa § 50 ods. 1 sa rozhodne o miere funkčnej poruchy, o tom, že ide o občana s ťažkým zdravotným postihnutím na účely vydania preukazu, ktorého vzor je uvedený v prílohe č. 6 a ktorý je určený len na uplatnenie kompenzácií podľa osobitných predpisov.

Zákon o sociálnej pomoci v § 57 upravuje vydanie preukazu ŤZP. Zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) upravuje jednotlivé nároky vyplývajúce z čiastočnej alebo úplnej invalidity. Sú to dve samostatné konania. Teda ak fyzická osoba je uznaná za invalidnú podľa zákona o sociálnom poistení a poberá dávky z titulu invalidity (invalidný dôchodok) podľa zákona

o sociálnom poistení, nemá to za následok automaticky priznanie preukazu ŤZP podľa zákona o sociálnej pomoci. Na vydanie preukazu ŤZP nemá teda právny nárok každý, kto je uznaný za invalidného podľa zákona o sociálnom poistení. O vydaní preukazu ŤZP sa rozhoduje samostatne a preukaz ŤZP nemusí byť priznaný automaticky každej invalidnej osobe, ale len tej, u ktorej sú splnené zákonom ustanovené podmienky na jeho vydanie.

Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach § 244 a nasl. a § 247 a nasl. upravuje správne súdnictvo. Ústredie je tiež orgánom verejnej správy, na ktorý sa vzťahujú uvedené ustanovenia. Občiansky súdny poriadok upravuje vo svojej druhej hlave piatej časti konanie, ktorým umožňuje zrušiť namietané rozhodnutie správneho orgánu v rámci rozhodovania o žalobách proti rozhodnutiam správnych orgánov. Postup podľa § 247 a nasl. OSP má prednosť pred konaním na ústavnom súde.

Vzhľadom na to, že postup podľa § 247 a nasl. OSP možno považovať za účinný prostriedok nápravy, ktorý zákon poskytuje sťažovateľovi, v dôsledku nevyužitia tohto postupu nie je daná právomoc ústavného súdu na konanie o tejto ústavnej sťažnosti. Právomoc ústavného súdu je daná až vtedy, keď sú vyčerpané všetky prostriedky nápravy, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv účinne poskytuje.

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti konštatoval, že ak bola právoplatne skončená skôr, ako sa sťažovateľ domáhal ochrany svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov na ústavnom súde, ústavný súd poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tomto čase ešte trvalo (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00).

Sťažovateľ svojou sťažnosťou namietal aj zbytočné prietahy v konaní. Vzhľadom na to, že sťažnosť na prietahy v konaní bola podaná až po právoplatnom skončení konania, ktoré sa skončilo rozhodnutím ústredia číslo: 2004/3419/PO zo 4. októbra 2004 a sťažnosť bola doručená ústavnému súde 10. decembra 2004, týmto právoplatným rozhodnutím bol odstránený stav právnej neistoty, a preto ústavný súd nemá už právomoc na prejednanie

tohto porušenia. Vzhľadom na to, že žiadosť o vydanie preukazu ŤZP bola podaná 12. júla 2004, prvostupňové rozhodnutie bolo vydané 9. augusta 2004, druhostupňové rozhodnutie bolo vydané 4. októbra 2004 (sťažovateľovi doručené 11. októbra 2004), nemožno túto dobu považovať za prieťahy v konaní, pretože doba od podania sťažnosti do vydania jednotlivých rozhodnutí svedčí o tom, že úrad a ústredie konali priebežne.

Ústavný súd podotýka, že prieťahy v správnom konaní možno namietat' na všeobecnom súde podľa ustanovenia § 244 ods. 3 OSP.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. marca 2005